

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Örigenus Tōn Eis Tas Theias Graphas Exēgētikōn Apanta Ta Ellēnisti Heuriskomena

Cui idem præfixit Origeniana, Tripartitum opus, quo Origenis narratur vita,
doctrina excutitur, scripta recensentur

Origenes

Rothomagi, 1668

XVII. Non alias poenas quam purgatorias admisit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-25059

A *αὐτοῦ, ὃς τὸ ἱερατικὸν ὄνομα, ἢ τοῦ ἑως τὸ πᾶν ἔχει ἢ τὸ ἑκείνου ἐκείνου, ἢ ἑως ἀπαμειβώσασθαι τὰ ἔργα
 ἢ ἰδιῶν ἀπομειβώσασθαι & istud è Tractat. 33. in Matth. Iste autem qui unum acceperat talentum, &
 absconderat ipsum in terra, non solum quasi malus & piger arguitur, sed quasi inutilis mittitur in tene-
 bras exteriores, ubi nulla illuminatio est, forsitan nec corporalis, nec est respectio Dei illie; sed quasi in-
 digni speculatione Dei qui talia peccaverunt, condemnantur in his qua exteriores tenebra appellantur;
 forsitan donec intellexerint, ut convertantur, & digni efficiantur exire ab ijs, forsitan & propter aliam
 causam quam nos ignoramus: & hoc quoque quod scribitur libr. 8. contr. Cels. sub eadem
 leges concludendum aliquando quidquid est rationis particeps, cum verbo Dei in perfe-
 ctum statum restituetur. In cuius argumentum affert illud Sophonia 3. 9. Tunc reddam po-
 pulis labi in electum, ut innocens omnes in nomine Domini, & seruiant ei humero uno.*

B XVII. Perspicuum hinc est non alias admisisse pœnas Origenem, quam piaculares &
 temporarias; cuiusmodi sunt Purgatoriæ illæ, quas Ecclesia Catholica agnoscit. Sed &
 manifestius illud est ex eo quod habetur Homil. 8. in Levit. ubi agens de pterpera, juxta
 Veteris Legis præscriptum, per septem dies immunda, si masculum peperisset; per qua-
 tuordecim, si foeminam, septimanam hanc presentis vitæ tempus esse dicit, per quæ ul-
 queaque mundi esse non possumus, nisi octavus venerit dies, futuri nempe sæculi temp-
 us: In quo tamen die, inquit, si masculus est & viriliter egerit, statim in ipso adventu futuri sæculi
 purgatur, & statim munda efficitur mater, quæ genuit eum: purgatur namque vitiiis carnem ex resur-
 rectione recipiet. Si vero nihil haberit virile adversum peccatum, sed remissus & effeminatus fuit in
 actibus suis, cuius peccatum tale est, quod non remittatur, neque in presenti sæculo, neque in futuro; ipse
 transit & unam & aliam septimanam in immunditia sua, & tertia demum incipiente oboriri septimana,
 purgatur ab immunditia, quam foeminam pariendo contraxit. Eiusdem generis est istud ex Homil.

C 14. in Luc. Sicut scriptum est in Lege; si masculum peperit mater, sep̄ eum dicitur mater sedebit in san-
 guine immundo, ac deinde triginta diebus in sanguine puro; & ad extremum & ipse infans sedebit in
 sanguine purissimo: sic quia Lex spiritalis est, & umbram habet futurorum bonorum, possumus intelli-
 gere purgationem veram nobis evenire post tempus. Ego puto quod & post resurrectionem ex mortuis in-
 digemus sacramento eluæ nos atque purgante; nemo enim absque sordibus resurgere poterit, nec ullam
 posse animam reperiri quæ universis statim vitiiis careat. Erroris notam merito his inurit Bellar-
 minus libr. 2. De Purgatorio; cap. 9. quod ex Scripturæ effato post resurrectionem & judi-
 cium nulla superfit emendationis spes. At ea mendosa esse, & vitio librariorum corrupta

D putat Suarez Tom. 4. in 3. S. Thom. q. 46. sect. 4. quoniam illis ex adverso repugnant
 quæ præcedunt in eadem Homilia, nefas esse cogitare futurum ut sordidi & polluti resur-
 gamus. Sed tantam esse tamen in multis hæsitacionem Origenis deprehendimus, ut no-
 vum mihi non sit eadem Homilia diversa eum & pugnancia prodidisse. Prædicantur etiam
 apertissime piaculares pœnæ Homil. 16. in Jerem. cum superstructa animæ aurum, argen-
 tum, ligna, foenum, & stipulam igne probanda esse dicit; deinde ait: *τὸ δὲ πᾶν τὸ ἀκαθάρτου τὰ ἔργα, & τὸ ἁγίου, ἢ τὸ πᾶν τοῦ ἀκαθάρτου.
 & postea, quoniam scriptum est Jerem. 16. 18. Et reddam primum duplices iniquitates eorum,
 ἀκαθάρτου, inquit, ἀκαθάρτου τὸ ἁγίου, ἀκαθάρτου ἢ τὰ ἁγίου, ἢ τὰ ἁγίου ἀκαθάρτου ἀκαθάρτου.
 Quinetiam libr. 2. *ἀκαθάρτου*, cap. 11. animam per peccatum ordinem suum deferere ait,*

E & à compage cui à Deo fuerit innexa divelli; & adhibito igne sine dubio ad firmiorem suæ
 compagem; inflammationemque solidari: nec multo post: Quomodo autem & à pœna quæ per ignem
 inferri dicitur, pro adjuditorio intelligitur adhiberi, Esaias docet, qui de Israël quidem sic dicit: Habes
 carbonem ignis, sedes super eos, hi erunt tibi adjuditorio. Et in alij dicit: Sanctificabit Dominus in igne ar-
 denti: & in Malachia Propheta dicit: Sedes constabit & purgabit. & fundes purgatos filios Iuda. Item
 libr. 8. in Epist. ad Rom. Verum, inquit, hæc ipsa purgatio quæ per pœnam ignis adhibetur, quantis
 temporibus, quantisque sæculis de peccatoribus exigat cruciatus, solus scire potest ille, cui Pater omne judi-
 cium tradidit. Denique libr. 4. contr. Cels. pœnas futuræ vitæ dicit esse *ἀκαθάρτου τὸ πᾶν τὸ
 ἀκαθάρτου ἢ τὸ ἁγίου ἀκαθάρτου ἢ τὰ ἁγίου ἀκαθάρτου ἀκαθάρτου.*

F XVIII. Quoniam autem Paulinum illud sæpe testimonium usurpat, quod est I. Cor.
 15. 26. Novissima autem inimica destruetur mors. minime silentio premienda videtur al-
 lata ab eo loci hujus expositio. Mortem itaque Diabolum significare existimat, quem ita
 destructum iri putat, quatenus impia ejus & à Deo averfa voluntas expugnabitur. Demus
 ipsa verba è libr. 3. *ἀκαθάρτου*, cap. 6. Propterea etiam novissimus inimicus, idest Diabolus, qui mors
 appellatur, destrui dicitur, ut neque ultra triste sit aliquid, ubi mors non est, neque adversum sit, ubi non
 est inimicus. Destruat sane novissimus inimicus ita intelligendus est, non ut subst. itia ejus, quæ à Deo
 facta est, pereat; sed ut propositum, & voluntas inimica, quæ non à Deo, sed ab ipso processit, intereat:
 & ista ex Homil. 8. in Iosue. De Diabolo autem dicens ait: Novissimus inimicus destruetur mors,
 quia vere tunc vincetur mors, cum mortale hoc absorbebitur à vita. Certe Ebr. 2. 14. mortis qui-
 dem imperium Diabolus habere dicitur: at à morte tamen distinguitur: Et per mortem de-
 struetur eum qui habebat mortis imperium, idest Diabolum. Quod exponens Origenes Tom. 13. in